

از ویژگی های اصحاب امام عصر علیه السلام

یونس بن عبدالرحمن از حضرت رضا علیه السلام روایت می کند که آن حضرت پیوسته به دعا کردن برای حجّت یعنی حضرت صاحب الزّمان علیه السلام دستور می دادند. از جمله دعاهاى حضرت رضا علیه السلام برای فرزندشان، دعایی است که در فقره ای از این دعا به اوصاف اصحاب خاصّ امام عصر علیه السلام پرداخته شده است:

اللَّهُمَّ وَشُرَكَائِهِ فِي أَمْرِهِ، وَمُعَاوَنُوهُ عَلَى طَاعَتِكَ، الَّذِينَ جَعَلْتَهُمْ حِصْنَهُ وَسَلَاحَهُ وَمَفْزَعَهُ وَأُنْسَهُ.

بارالها، این افراد در انجام امر حضرت (امام زمان علیه السلام) سهیم هستند و در مسیر اطاعت و بندگی تو کمک کار و پشتیبان او می باشند. آنها کسانی هستند که ایشان را پناهگاه، وسیله ی دفاع، محلّ امن و انس حجّت قرار داده ای.

الَّذِينَ سَلَوْا عَنِ الْأَهْلِ وَالْأَوْلَادِ، وَتَجَافَوْا الْوَطْنَ، وَعَطَّلُوا الْوَتِيرَ مِنَ الْمِهَادِ، قَدْ رَفَضُوا تِجَارَاتِهِمْ، وَأَضْرَبُوا بِمَعَايِشِهِمْ، وَفَقَدُوا فِي أَنْدِيَتِهِمْ بَغَيْرِ غَيْبَةٍ عَنْ مِصْرِهِمْ.

آنها کسانی هستند که (در راه تو) از خانواده و فرزندان روی گردان می شوند، و ترک وطن می کنند. نرمی و راحتی موقعیت های خویش را رها کرده، تجارتشان را کنار گذاشته و به معیشت زندگی خویش زیان می رسانند. ایشان از محلّ اجتماع مردم دور می شوند بدون آن که از شهرهایشان خارج شده باشند.

وَ حَالَفُوا الْبَعِيدَ مِمَّنْ عَاذَهُمْ عَلَىٰ أَمْرِهِمْ، وَ خَالَفُوا الْقَرِيبَ مِمَّنْ صَدَّ عَنْ وَجْهِتِهِمْ، وَ اتَّخَفُوا بَعْدَ التَّدَابُرِ وَ التَّقَاطُعِ فِي دَهْرِهِمْ، وَ قَطَعُوا الْأَسْبَابَ الْمُتَّصِلَةَ بِعَاجِلِ حُطَامٍ مِنَ الدُّنْيَا!

با کسانی که به ظاهر نسبتِ دوری با آنها دارند اما ایشان را در امرشان کمک و یاری می‌کنند، پیمان می‌بندند، در حالی که با افرادی که به ظاهر به ایشان نزدیک می‌باشند، اما آنها را از رسیدن به مقصودشان باز می‌دارند، مخالفت می‌کنند.

ایشان با وجود مخالفت‌ها و جدایی‌هایی که در روزگارشان دیده می‌شود، با یکدیگر هم پیمان و متحد می‌باشند. ایشان ریسمان‌های به هم پیوسته جهت دستیابی به مال فناپذیر دنیا را بریده‌اند.